

Sax Rohmer:

Rdeči detektiv

Toda to pot se je pa Kerry zmotil, tudi njegov ženjalni dar razkrinkavanja je imel gotove meje. Kerry je bil prepričan, da so vsi, ki so bili v katerikoli zvezi s Kazmo, zapustili dvorano. Mollie Gretna pa je bila fenomenalna izjema pravila. V svoji perverznosti si ni nič bolj želela, kot spoznati se s tako slavnim članom detektivskega oddelka. V veži se je Kerry za nekaj trenutkov ustavil in zamišljeno žvečil svoj gumi, potem pa je energično odprl vrata in izginil v noči in megli. Šel je po ulicah, kjer so znani nočni lokali. Na nekem oglu se je ustavil, potegnil piščalko iz žepa in tiho zažvižgal: iz bližine mu je odgovoril enak žvižg. Nato je šel nekaj korakov naprej in stopil v veliko restavracijo. Sicer so bila vsa okna temna, vendar pa so bila vrata odprta. Kerry je stopal po temni veži do vratarne lože. Ta se je, ko je začel njegove korake, dvignil in dejal prišlec: — Restavracija je zaprta, gospod. — To lahko poveste komu drugemu, je siknil Kerry. Jaz hočem iti gor. — Vaša karta, gospod? Kerryjevi zobje so se zablašili v divjem nasmehu in vrgel je svojo vizitko vratarju na mizo. Nato je odšel po stopnicah navzgor. Čul je, da je zgoraj pozvonilo, in v prvem nadstropju ga je pričakoval eleganten gospod, kateremu se je takoj videlo, da ni Anglež. Vljudno se mu je priklonil in dejal z globokim glasom: — Velečeni gospod višji nadzornik, s čim vam morem služiti? Upam, da je vse v redu? — Da, je odgovoril Kerry. Hočem si samo ogledati vaše goste. Tujec se je spet priklonil in z zelo vljudnim glasom dejal: — Par prijatelj imam gori, Igramo domino. — Prav, je dejal Kerry. Če mislite, da so že imeli dovolj časa, da skrivajo sroulette... o, nič ne ugovarjate... pa pojdva. Danes ne iščem igralcev prepovedanih hazardnih iger, temveč vse kaj boljšega. Gospodar je odprl Kerryju prostorno sobo. Detektiv je na prvi pogled spoznal, da jo je v naglici izpraznila velika družba. Široka miza je bila pogrnjena z velikim zelenim prtom. Pri njej so sedeli trije tuji, dva gospoda in starejša gospa ter igrali domino. Na videz

sta oba gospoda igrala, gospa ju je pa gledala. Vsa soba je bila polna dima smotk. Več praznih šampanjskih steklenic je stalo na sosedni, manjši mizi in na stolu je ležala elegantna damska gledališka torbica iz svile. — Hm, je dejal Kerry, kojega pogled je švigal od steklenic na oba igralca. Nato je prijel za torbico in jo vljudno ponudil stari dami. — Založili ste svojo torbico, milostiva, je dejal. Toda k sreči sem jo opazil takoj, ko sem prišel. Kerry se je nato obrnil h gospodarju in mu dejal: — Sedaj me pa vedite v tretje nadstropje! Komaj je Kerry izrekel te besede, je možak z obrvmi pomagal obema gospodom, ki sta igrala pri mizi, pod katero je bila skrita roulette. V tretjem nadstropju pa, kjer je bilo gospodarjevo zasebno — Samo ganite se in vas pobijem kot psa! — Saj nisem mislil nič hudega, je zamrmral možak prestrašeno. Prosim, stopite za menoj. Nekaj dam imam v prvem nadstropju in ne bi jih rad preplašil. — Seveda, to se razume, je dejal Kerry ironično. Stopil je vstran, pomignil gospodarju z roko in mu dejal: — Vi gresite naprej! Šla sta v tretje nadstropje restavracije. Soba, ki sta jo bila ravnanje zapustila, je služila kot pomožna jedilnica pred polnočno, kot je Kerry vedel. Po polnoči so pri veliki mizi večkrat igrali roulette. V tretjem nadstropju pa, kjer je bilo gospodarjevo zasebno stanovanje, policija še nikoli ni bila, toda Kerry je bil prepričan, da ne služi samo zasebni rabi gospodarja. Glasno pogovarjanje je na mah prenehalo, ko sta oba moža stopila v sobo, ki je bila manjša kot ona v prvem nadstropju, a opremljena z muzičnimi kot kavarna. V enem kotu je bil klavir in podij, zagrnjen z baržunastim zagrinjalom. Kakih dvajset ljudi, moških in žensk je bilo v sobi in gledalo proti vходу. Večina gospodov in vse dame so bile v večernih oblekah, a kljub temu je Kerry zapazil, da je to zelo mešana družba. Spoznal je dve dami iz najvišjega plemstva in eno kino igralko, ki je bila znana po svoji lepoti. Drugih ni poznal, toda vse so bile zelo elegantno oblečene, izvzemši gospe, ki je bila oblečena kot bi bila prišla naravnost od golske tekme. Pozneje se je izkazalo, da je znana prvoboriteljica za ženske pravice. Nekateri gospodje so bili židje. Kerry se je široko razkoručil, vtaknil roke v žepu sukne, si ogledoval obraz za obrazom in počasi žvečil. Posestnik je prestrašeno gledal svoje goste in zmnignil z rameni. Vsa družba je mol-

čala. Slednjič pa je Kerry spregovoril: — Jaz sem policijski uradnik. Drug za drugim boste zapustili to hišo in vsak izmed vas mi bo oddal svojo vizitko. Kdor nima vizitke pri sebi, bo napisal svoje ime in naslov. Po teh besedah je vzel beležnico in svinčnik iz žepa svojega žaketa in ga položil na eno malih mizic. — Naprej! ja zapovedal. Vi, gospod — pri tem je pokazal s prstom na velikega, elegantnega mladeniča, ki je stal najbliže — oddite prvi! Mladenič ga je preplašeno pogledal, stopil k njemu in mu zašepetal nervozno: — Ali me ne bi spustili. Ne bi hotel, da bi moja rodbina zvedela... Umoknil je, kajti Kerry ga je divje pogledal in rezko dejal: — Položite vizitko na mizo, in naprej! Če ne... Plemeniti mladenič je naglo ubogal. (Bil je starejši sin nekega lorda). Drug za drugim so mu sledili. Kerry jih je ostro opazoval in se ni ganil, ko so odhajali mimo njega in polagali svoje vizitke na mizico. Le enega je ustavil. Možak je bil žid in ko je jemal vizitko iz listnice, je dejal: — Mr. John Jones... — Oho, ga je prekinil Kerry in ga prijel za roko, to pa ni vaša vizitka. Dajte mi pravo. Ne boste me prevarili. Kerry je dobro poznal človeški značaj. Na večino vizitk sploh ni pogledal, na one, ki so jih oddale dame pa že celo ne. Bil je popolnoma prepričan, da bodo vsi dali napačna imena, toda to mu je bilo vse eno. Ko je bila nazadnje soba prazna, je dejal prestrašenemu posestniku: — Tako! Nimam povelja glede vašega podjetja, dragi moj, in ker nisem opazil ničesar sumljivega, vas tudi ne bom nazznani. Kaj se vrši pri vas, me za enkrat dosti ne zanima, vem pa, da ste Švicar in zelo sumljiva oseba. Pobral je vizitke z mize in jih površno pregledoval. Mnoge uspeha ni pričakoval od posesti teh imen in naslovov. Vendar je bilo mogoče, da so bile med ženskami odjemalke Kazme in njegovi tovarišev. Ko je hotel vtakniti vizitke v žep, je ena izmed njih vzbudila njegovo zanimanje. Na njej je bilo napisanih par besed s črnim. Ves začuden je gledal to vizitko, njegov obraz je postajal vedno bolj rdeč, potem pa je zaklel: — Vrag! Kdo je pa oddal to vizitko? Na vizitki je bilo zapisano: LORD WREXBOROUGH Great Cumberland Place W. 1.

Mali oglasi. Mali oglasi, ki služijo v posredovalne in socialne namene občinstva, vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek Din 5. Ženitve, dopisovanje ter oglasi strogo trgovskega značaja, vsaka beseda Din 1. Najmanjši znesek Din 10.

Large advertisement section containing various notices and classified ads. Categories include: Drureditva (Real Estate), Pozor, lovci, turisti! (Tourism), SK Ilirije nogometni trening (Sports), Triglavani (Travel), Obrt (Crafts), Radio-klinika (Medical), Pravilnice za decu (Legal), V Cerknici (Community), Kranj! (Local news), Drž. pisar. uradniki (Government), Jesenice (Local news), Urejuje dr. Albert Kramer. Izdaja za Konzorcij Jutra Adolf Ribnikar, Za Narodno tiskarno dd, kot tiskarnarja Fran Jezeršek, Za inseratni del je odgovoren Alojzij Novak, Vsi v Ljubljani.

Št. 719 Wm